

Doç. Dr. Coşkun SARAÇ

Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

İşyerinde Kalp Krizinden Ölüm ve İşverenin İş Kazasından Dolayı Sorumluluğu

T.C. YARGITAY 21. HUKUK DAİRESİ

Esas No : 2010/9728

Karar No : 2011/801

Tarihi : 08.02.2011

DAVA

Davacılar murisinin, 16.10.1996 tarihinde kalp krizi sonucu gerçekleşen ölüm olayının iş kazası olduğunun tesbitiyle, maddi ve manevi tazminatın ödetilmesi davasının yapılan yargılaması sonunda; ilamda yazılı nedenlerle, davalılardan T. Tarım Kredi Koop. Genel Müdürlüğü yönünden davanın reddine, Kurum yönünden ise davanın husumetten reddine ilişkin hükmün süresi içinde temyizden incelenmesi davacı ile davalılardan Kurum vekillerince istenilmesi ve davacı vekilince de duruşma talep edilmesi üzerine, dosya incelenerek, işin duruşmaya tabi ol-

duğu anlaşılması ve duruşma için 08.02.2011 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davacılar vekili Avukat T. T. ile davalılardan Tarım Kredi Koop. Gen. Müd. vekili Avukat O. G. geldiler. Davalılardan Kurum adına gelen olmadı. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek aynı gün Tetkik Hakimi B.M.Ş. tarafından düzenlenen rapora dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği konuşulup düşünüldü ve aşağıda karar tesbit edildi.

KARAR

1-Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerektirici nedenlere göre, Sosyal güvenlik Kurumu Başkanlığının tüm temyiz itirazlarının reddine,

2-Davacılar vekilinin temyizine gelince:

Dava, 16.10.1996 tarihinde sigortalının

ölümünün iş kazası olduğunun tespiti ile iş kazası sonucu ölüm nedeniyle hak sahiplerinin maddi ve manevi tazminat istemlerine ilişkindir.

Mahkemece, Dairemizin iş kazasının tespiti ile tazminat istemli davaların ayrılarak yargılamalarının sürdürülmesi gerektiği ve ölüm olayının meydana gelmesinde, 506 sayılı Yasanın 11. maddesinin koşullarının bulunduğu kusur durumunun davaların ayrılmasından sonra değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin bozma ilamına uyularak tazminat davasının tefrik edilmesine karar verildikten sonra yapılan yargılama sonunda davalının kusurunun ve olayın meydana gelmemesi için alabileceği bir tedbirin bulunmadığından bahisle istemin reddine karar verilmiş ve bu karar süresinde davacılar ile davalı olarak gösterilen SGK vekillerince temyiz edilmiştir.

Dosyadaki kayıt ve belgelerden, davacılar murisinin davalı Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Genel Müdürlüğünde 1988 yılından beri müfettiş olarak çalıştığı, 16.10.1996 tarihinde saat 19.00 sularında kalp krizi geçirerek öldüğü, olayın işle illiyetinin bulunmadığı gerekçesiyle Kurum müfettişi tarafından iş kazası olarak değerlendirilmediği, tefrik olunan davada (...) İş Mahkemesinin 08.07.2009 gün ve 2009/540E, 2009/468K sayılı kararı ile davacılar murisinin kalp krizi sonucu ölümü olayının iş kazası olduğunun tespitine karar verildiği ve kararın Dairemizce onanarak kesinleştiği, tefrik edilen bu tazminat davasında mahkemece ölüm nedeniyle sigortalıya ya da işverene kusur verilemeyeceğine ilişkin kusur raporunun esas alınarak karar verildiği anlaşılmaktadır.

İnsan yaşamının kutsallığı çevresinde işveren, işyerinde işçilerin sağlığını ve iş güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları sağlamak ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlü olduğu İş Kanununun 77. maddesinin açık buyruğudur.

24.05.2009 tarihli bilirkişi raporunda; ola-

yın meydana gelmesinde işçinin ve işverenin kusurunun bulunmadığı, olayın meydana gelmemesi için işverenin alabileceği tedbir türünün bulunmadığı, sigortalının herhangi bir harici etki bulunmaksızın kalp damar sistemindeki olumsuzluk kaynaklı miyokart enfarktüsün muhatabı olduğu belirtilmiştir.

Oysa hükme dayanak alınan bilirkişi raporunda; bilirkişiler, İş Kanununun 77. maddesinin öngördüğü koşulları göz önünde tutarak ve özellikle işyerinin niteliğine göre, işyerinde uygulanması gereken İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetmeliğinin ilgili maddelerini incelemek suretiyle, işverenin, işyerinde alması gerekli önlemlerin neler olduğu, hangi önlemleri aldığı, hangi önlemleri almadığı, alınan önlemlere işçinin uyup uymadığı gibi hususlar ayrıntılı bir biçimde incelemek suretiyle kusurun aidiyeti ve oranı hiç bir kuşku ve duraksamaya yer vermeyecek biçimde, saptamadıkları anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca, kusur raporunun, İş Kanununun 77. maddesinin öngördüğü koşulları içerdiği giderek hükme dayanak alınacak nitelikte olduğu söylenemez. Olayın iş kazası olduğu tartışmasız olup, kalp krizinde kişinin yaşının, beslenme şekli ve kültürünün, genetik özelliklerinin ve bünyevi yapısının, tütün bağımlılığı, alkol kullanımı, egzersiz durumunun, cinsiyetinin de faktör olduğu, sağlığının çeşitli faktörlerinin bir araya gelmesiyle bozulabileceği, sigortalının bünyevi yatkınlığı ve genel sağlık durumunun bir araya gelerek miyokart enfarktüsünün ortaya çıkabileceği ve bu durumun olayın uygun illiyet bağına oluşturabileceği ve kısmi sebebi olabileceği gözetilerek kusurun ağırlığının değerlendirilmesinde dikkate alınması gerektiği ortadadır.

Öte yandan, dava sigortalının ölümünün iş kazası olduğunun tespiti ve tazminat istemli olarak açıldığından, başlangıçta, SGK'nun da davalı olarak gösterilmesinde yanlışlık yoktur. Ne var ki yerel mahkemece uyulan bozma ilamı doğrultusunda tazmi-

nat davası tefrik edilmiştir. İş kazası sonucu ölüm nedenine dayalı olarak hak sahiplerinin açtığı tazminat davalarının davalısının işveren ve ölüm olayında kusuru bulunmaları olacağı açıktır. Bu durumda tefrik edilen tazminat davası bakımından SGK aleyhine açılmış bir davanın bulunmadığı, SGK'nun başlangıçta davalı olarak gösterilmesinin, iş kazasının tespiti isteminden kaynaklandığı göz ardı edilerek, SGK'nun tefrik edilen tazminat davasında da davalı olduğunun kabulü ile davanın husumet yokluğu nedeniyle reddine ve davacılar aleyhine avukatlık ücretine karar verilmesi hatalıdır.

Yapılacak iş; işverenden davacının şahsi sicil dosyasının tümünü getirterek işverenin sigortalının periyodik sağlık muayenelerini yaptıırıp yaptıımadığı, bu muayenelerde kalp rahatsızlığı ile ilgili bir bulguya rastlanıp rastlanmadığı, şahsi dosyada "kalp rahatsızlığı" nedeniyle alınmış bir istirahat raporunun bulunup bulunmadığı, ölüm olayından önceki tarihlerde sigortalının bünyesini zorlayacak bir çalışma yaptıırılıp yaptııılmadığı, olay günü sigortalıyı işyerinde rutin dışında bir gerginlik ve stres içine sokacak bir olayın cereyan edip etmediği araştırılmak, işyeri hekimliği, işgücü sağlığı ve iş güven-

liği konularında uzman olan bir kardiyologun da yer alacağı bilirkişi heyetinden kusur raporu almak, verilen raporu dosyadaki bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirmek, SGK'nun tazminat davasının tarafı olmadığı, diğer bir deyişle tazminat davasının SGK'na yöneltmediği dikkate alınarak çıkacak sonuca göre, karar verilmekten ibarettir.

Mahkemece bu maddi ve hukuki olgular göz önünde tutulmaksızın ve özellikle, eksik içermeyen kusur raporunun hükme dayanak alınmak suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde davacıların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ

Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, bozma nedenine göre davacıların sair temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, davacı yararına takdir edilen 825.00TL. duruşma avukatlık parasının karşı tarafa yükletilmesine, temyiz harcının istek halinde davacılar ailesine, 08.02.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

İNCELEME:

Davacılar murisi davalı Tarım Kredi Kooperatifleri Genel Müdürlüğünde 1998 yılından beri müfettiş olarak çalışmaktayken, 1996 yılında işyerinde geçirdiği kalp krizi sonucunda vefat etmiştir. Sosyal Güvenlik Kurumu sigorta müfettişi raporunda olayın iş kazası olarak nitelendirilmemesi üzerine davacılarca açılan davada olayın iş kazası olduğunun tespiti ve tazminat talebinde bulunulması üzerine verilen karar Yargıtayca tespit ve tazminat taleplerinin tefriki yönünde bozulmuş, İş Mahkemesi'nin 8.7.2009 T., 2009/540 E., 468 K. sayılı kararında; davacılar murisinin kalp krizi sonucu ölme-

si, iş kazası olarak tespit edilmiş ve söz konusu karar 21. Hukuk Dairesince onanmıştır.

Davacıların tazminat talebine ilişkin İş Mahkemesi'nin incelemeye konu 7.7.2010 T., 2009/781 E., 2010/388 K. sayılı kararında ise bilirkişi raporu doğrultusunda, "olayın meydana gelmesinde işverenin kusuru bulunmadığı; sigortalının harici etkenler olmaksızın kalp damar sistemindeki soruna bağlı miyokart enfarktüs nedeniyle vefat ettiği" görüşüne varılmıştır.

Temyiz üzerine incelememize konu 08.02.2011 T., 2010/9728 E., 2011/801 K. ilamında 21. Hukuk Dairesi'nce özetle "olayın bir iş kazası olduğu yönünün kesin olmasına karşın, kusur bilirkişisi raporunda işverenin iş

Sosyal sigorta edimlerine hak kazanma açısından, en azından işyerinde görülen işle ilgisi olmayan bir sebeple dahi kazaya uğramış olmak yeterli iken, gerçekleşen iş kazasından dolayı işverenin hukuken sorumlu tutulabilmesi için bu durum yeterli değildir.

kazalarına karşı İş Kanunu uyarınca almakla yükümlü olduğu önlemlerin neler olduğu ve bunların alınıp alınmadığı; muris sigortalının da önlemlere uyup uymadığı yönlerinin ayrıntılı biçimde irdelenmediği; kalp krizinin gerçekleşmesinde sigortalının yaşı, tütün, alkol kullanımı, egzersiz durumu, gen yapısı, cinsiyeti de etken olabileceği için bunlarla iş kazasının gerçekleşmesi arasında nedensellik kurulmasının ve kısmen de etken olsa bile, kusur dağılımında dikkate alınması" gerektiğine işaret edilerek, karar oybirliğiyle bozulmuştur.

DEĞERLENDİRME:

İş kazasının vuku bulduğu tarihte yürürlükte bulunan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nda iş kazasının yasal çerçevesini çizen 11/A maddesi, hangi hal ve şartlar dahilinde meydana gelen bir olayın iş kazası sayılabileceği hususunu düzenlemiştir¹. Buna göre "İş kazası, aşağıdaki hal ve durumlardan birinde meydana gelen ve sigortalıyı hemen veya sonradan bedence veya ruhça arızaya uğratan olaydır: a) Sigortalının işyerinde bulunduğu sırada, b) İşveren tarafından yürütülmekte olan iş dolayısıyla, c) Sigortalının, işveren tarafından görev ile başka bir yere gönderilmesi yüzünden asıl işini yapmaksızın geçen zamanlarda, d) Emzikli kadın sigortalının çocuğuna süt vermek için ayrılan zamanlarda, e) Sigortalının işverence sağlanan bir taşıtla işin yapıldığı yere toplu olarak götürülüp getirilmeleri sırasında".

Düzenlemeye göre 506 sayılı Yasa'nın 11/A maddesi kapsamında bir iş kazasından² söz edebilmek için öncelikle "aynı yasanın 2. maddesi

gereğince sigortalı olmak ve fakat 3. maddesindeki sigortalı sayılmayanlar arasında yer almak" gerekmektedir. İkincisi, sigortalı bir "kazaya" maruz kalmalıdır. Borçlar Hukukundaki "kaza" kavramının bazı özelliklerini taşımakla birlikte İş ve Sosyal Güvenli Hukuku yönünden temel alınacak kaza kavramı, "bir olayın dıştan(harici) etkenden kaynaklanması; olayın gerçekleşmesinde sigortalının kastının bulunmaması³ ve meslek hastalığından ayırt edici bir unsur olması bakımından olayın aniden, birdenbire meydana gelmesi" şeklindedir. Üçüncüsü ise, sigortalının kaza nedeniyle bedensel ve/veya ruhsal bir "zarara uğramasıdır". İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku bakımından zarar, sigortalının kaza yüzünden geçici veya kalıcı iş göremezliğe uğraması ya da ölmesidir. Ölümün iş kazası veya meslek hastalığı kavramı dışındaki sebeplerle gerçekleşmesi durumunda ise, 506 sayılı yasanın 65 vd. maddelerindeki Ölüm Sigortası hükümleri devreye girecektir. Nihayet, sigortalının "gördüğü iş ile kaza arasında" ve "kaza ile zarar arasında" bir uygun nedensellik ilişkisinin⁴ bulunması da gerekmektedir.

Yargıtay'ın 506 sayılı Yasa'nın 11/A maddesinin uyumsuzluklara uygulanmasında "harici etkenin varlığı"; "görülen iş ve kaza arasında illiyet bağı olup olmaması" noktalarında sosyal koruma amaçlı olarak sigortalı lehine esnek kararlar verdiği de görülmektedir. Örneğin hizmet sözleşmesi kapsamında yürütülen iş ile bağlantısı olmayan, husumetten doğan tartışma sonucu sigortalının işyerinde öldürülmesi; sigortalının intiharı; işyerinde tartışma sırasında kalp durmasından ölümü hep 506 sayılı yasa m.11/A bakımından iş kazası olarak kabul edilmiştir. İncelemeye konu karar bakımından da, Yargıtay 21. Hukuk Dairesi 8.7.2009 tarihli kararında bu ilkedен ayrılmamış ve Sosyal Güvenlik Kurumu'nun sigortalıya edim sunma yükümlülüğünü doğuran nitelikteki bir iş kazasının varlığını kabulde, maddi-manevi zarar verici olayın (olayda sigortalının kalp krizinin) işyerinde gerçekleşmiş olmasını yeterli saymış; kalp krizini bünyesel, yani harici olmayan bir etken niteliğinde görmediği gibi, görülen işle kalp krizi arasında bir nedensellik de aramıştır.

İncelemeye konu kararda ve Yargıtay'ın önceki istikrarlı kararlarında belirtildiği gibi, kalp krizi ile işverence alınmayan iş güvenliği önlemleri arasında bir neden-sonuç ilişkisinin var olması şarttır.

Bu şekilde, sosyal sigorta edimlerine hak kazanma açısından, en azından işyerinde görülen işle ilgisi olmayan bir sebeple dahi kazaya uğramış olmak yeterli iken, gerçekleşen iş kazasından dolayı işverenin hukuken sorumlu tutulabilmesi için bu durum yeterli değildir. 1475 sayılı İş Kanunu m.73 (4857 sayılı İş Kanunu m.77) uyarınca, her işveren, işyerinde iş sağlığını ve güvenliğini sağlamak için gerekli önlemleri almak; araç gereci noksansız bulundurmakla yükümlüdür. İşçiler de, iş sağlığı ve iş güvenliği hakkındaki her türlü önleme uymakla yükümlüdür. İşverenin iş kazasından sorumlu kılınması için ayrıca işverenin iş güvenliği önlemlerini alma yükümlülüğüne aykırı hareketiyle işçinin maruz kaldığı zarar verici olay (iş kazası) arasında bir uygun nedensellik ilişkisi de bulunmalıdır. Yani iş kazasının oluşumuna işverenin iş güvenliği önlemlerini alma yükümlülüğüne aykırı davranışının da etki etmiş olması gerekmektedir. 21. Hukuk Dairesi'nin 8.2.2011 tarihli ilamında da bu yönünde odaklanılmış ve davacılar murisinin geçirdiği kalp krizinin oluşumunda işverenin almak zorunda olduğu önlemlerin etkisinin ve ayrıca işçinin yaşantısının (alkol, sigara kullanımı, ilerleyen yaşı gibi) etkisinin de illiyet ilişkisi bakımından değerlendirilmesi gerektiğine vurgu yapılmıştır.

Kararda geçen miyokard enfarktüs, tıp literatüründe koroner damar hastalığına bağlı kalp krizi olarak geçmektedir ve başlıca sebepleri arasında diyabet, sigara kullanımı, yüksek tansiyon, obezite, yüksek kolesterol, yaş ilerlemesi gibi etkenler yer almaktadır⁵. Kararda işaret edildiği üzere, kalp krizi tek başına işverenin sorumluluğunu ortadan kaldıracak bir bünye-

vi rahatsızlık olarak değerlendirilemez. İncelemeye konu kararda ve Yargıtay'ın önceki istikrarlı kararlarında belirtildiği gibi, kalp krizi ile işverence alınmayan iş güvenliği önlemleri arasında bir neden-sonuç ilişkisinin var olması şarttır. Örneğin, işverence işe girerken alınmış sağlık kurulu raporu ile işin devamı sırasında periyodik sağlık kontrol ve muayenesine tabi tutulduğuna ilişkin sağlık raporları alınmayan işçinin işyerinde geçirdiği kalp krizi, işverenin iş sağlığı ve güvenliği önlemlerine aykırılığı (gerekli sağlık raporlarını almaması) nedeniyle meydana gelen iş kazasından dolayı sorumlu kılınmasına yol açabilecektir. Bu raporların alınması halinde sigortalının kalp rahatsızlığı fark edilip aşırı efor sarfı gerektiren ve bedensel, ruhsal yorgunlukla stres yaratan işlerde çalıştırılmayacağı ve ölüm olayının meydana gelmeyeceği açıktır. Yine, sanayi tipi buzdolabına malzeme almak için giren fakat işverence ısı değişikliğine karşı koruyucu iş elbisesi verilmemiş işçinin ısı farkı nedeniyle damarlarında meydana gelen büzülmeyle kalp krizi geçirecek iş kazası sonucu ölmesinde de, işverenin iş sağlığı ve iş güvenliğine aykırılığı nedeniyle sorumluluğu doğacaktır. İş güvenliği önlemlerinin alınmadığı bir işyerinde meydana gelen yangın nedeniyle kalp krizi geçiren işçinin maruz kaldığı bu iş kazasında da, işveren sorumluluğuna yönelinebilecektir. Bununla birlikte, işçi de iş güvenliği önlemlerine uymak zorundadır. Isıya karşı koruyucu elbise verilmesine ve uyarıya rağmen bunu kullanmamışsa bu kusuru işverenin kusurunun tayininde etkili olabilecektir. Yine işverenin kusurunun ağırlığının tayininde, işçinin kalp krizinin oluşumuna etki edebilecek yaşının, beslenme şekli ve kültürünün, genetik özelliklerinin, bünyevi yapısının, sigara, alkol kullanımının, egzersiz durumunun da dikkate alınması gerekmektedir⁶.

SONUÇ:

İncelediğimiz kararda, işçinin kalp krizi sonucu işyerinde ölmesi şeklindeki iş kazasının iki farklı hukuki sonucundan, yani Sosyal Güvenlik Kurumu'nun edim yükümlülüğünü gerektiren ve işverenin hukuki sorumluluğunu gerektiren yönlerinden söz edilmiştir. Kalp

krizi sonucu işyerinde ölmenin, olay tarihinde yürürlükte olan 506 sayılı yasa m.11/A çerçevesinde sigortalı veya yakınlarına Kurumdan sigorta edimi talep hakkı veren nitelikte bir iş kazası olduğu konusunda bir tereddüt olmasa da, karar da belirtildiği gibi, bu iş kazasından dolayı işverenin hukuki sorumluluğunun doğması, iş kazasının meydana gelmesini engellemeye yönelik olarak iş sağlığı ve güvenliği önlemlerini almamış olmasına, yani iş kazası (olayda kalp krizi sonucu ölümü) ile alınmayan önlemler arasında uygun nedensellik bağının bulunmasına da sıkı sıkıya bağlıdır. Bununla birlikte, kararda iş kazasının (kalp krizinin) oluşumunda sürdürdüğü yaşam tarzı bakımından sigara, alkol kullanımı, yaşı gibi faktörlerin de işverenin kusurunun ağırlığını tayinde dikkate alınması gerektiği yönüne de, isabetli olarak vurgu yapılmaktadır. Sonucu itibariyle bu karar da Yargıtay'ın gerekçelerine katıldığımız önceki kararları paralelinde bir karar niteliğindedir.

DİPNOTLAR

- 1 Bazı hükümleri hariç olmak üzere 506 sayılı Yasayı yürürlükten kaldıran 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 13. maddesinde de, iş kazası kavramı (sigortalı tipleri bakımından farklılıkları da dikkate alınmaz ise), temelde büyük benzerlik göstermektedir.
- 2 506 ve 5510 sayılı Yasalar kapsamında iş kazası kavramı hakkında geniş bilgi için bkz. Reşat ATABEK, İş Kazası ve Sigortası, İstanbul 1978, s.42 vd.; Müjdat ŞAKAR, Sosyal Sigortalar Uygulaması, İstanbul 2006, s.159 vd.; Can TUNCAY/Ömer EKMEKÇİ, Sosyal Güvenlik Hukukunun Esasları, İstanbul 2008, s.292 vd.; Ali GÜZEL/Ali Rıza OKUR/Nurşen CANİKLİOĞLU, Sosyal Güvenlik Hukuku, İstanbul 2009 s.315 vd.; M. Refik KORKUSUZ/Suat UĞUR, Yeni Mevzuata Göre Sosyal Güvenlik Hukukuna Giriş, Adana 2009, s.216 vd.; M. Fatih UŞAN, Türk Sosyal Güvenlik Hukukunun Temel Esasları, 2009, s.171 vd.; Yusuf ALPER, Türkiye'de Sosyal Güvenlik-Sosyal Sigortalar, Bursa 2003, s.212 vd.; Ali Nazım SÖZER, 506 Sayılı Yasada İş Kazası ve Meslek Hastalıkları Sigortası, Prof. Dr. Kenan TUNÇOMAĞ'a Armağan, İstanbul 1997, s.407 vd.; Savaş TAŞKENT, İş kazası Kavramı, Prof. Dr. Nuri ÇELİK'e Armağan, II, İstanbul 2001, s.1951 vd.; Ali TEZEL/Resul KURT, Sosyal Güvenlik Reformu, Yorum ve Açıklaması-5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu, Ankara 2009, s.98 vd.
- 3 Sigortalının kastının olayın iş kazası olarak kabulünde etkili olup olmadığı yönünde doktrinde farklı görüşler bulunmaktadır (Bu konuda bkz. Dipnot 3'deki eserler). Yargıtay kararlarında da bu yön istikrara kavuşmamıştır. Örneğin, 9.HD. 21.10.1969, 7602/10056 s.lı kararında (Bkz. Mustafa

ÇENBERCİ, Sosyal Sigortalar Kanunu Şerhi, Ankara 1985, s.122) kasıtlı davranışı iş kazası saymış iken, Y.10.HD., 29.3.1979, 1978/8413, 1979/2759 s.lı kararında (Yargıtay Kararları Dergisi, 1979/8, s.1167) iş kazası saymış, Hukuk Genel Kurulu 15.4.1987, 10-644/330 s.lı kararında (Yargıtay Kararları Dergisi,1988/7, s.891) iş kazası saymamış; 10.HD.13.10.1987, 5024/5139 s.lı kararında (Yargıtay Kararları Dergisi, 1987/12, s.1787) iş kazası saymamış iken, 5.7.2004, 4465/6425 s.lı kararında (Bkz. Legal Hukuk Dergisi, 2004/20, s.2267) iş kazası olarak kabul etmiştir. Ancak geneli itibariyle, Yargıtay'ın m.11/A-a çerçevesindeki kazalarda görülen iş ile kaza arasında bağ olup olmaması veya kasta dayanıp dayanmaması noktalarında sigortalı lehine olarak çok esnek karar verdiği görülmektedir.

- 4 Somut olayda gerçekleşen türden bir sonucu olayların normal akışına ve hayat tecrübelerine göre, mahiyeti ve ana teamülü itibariyle meydana getirmeye genel olarak elverişli olan veya bu türden bir sonucun gerçekleşme ihtimalini objektif olarak arttırmış bulunan zorunlu şartla, söz konusu sonuç arasındaki ilişkiye, uygun illiyet bağı denilmektedir (Bkz. Fikret EREN, Sorumluluk Hukuku Açısından Uygun İlliyet Bağı Teorisi, Ankara 1975, s.21 vd.).
- 5 Black's Medical Dictionary; Editör: Dr. Harvey Marcovitch, Londra 2005, s.322.
- 6 Y. 21. HD, 6.5.2010, E. 2009/5431, K. 2010/5421; Y. 21. HD, 14.9.1999, E. 1999/4222, K. 1999/5690; Y. 21. HD, 24.06.2010, E. 2009/6856, K. 2010/7434; Y. 21. HD, 12.7.2011, E. 2010/14106 K. 2011/6289; Y. 10. HD, 29.05.2000, E.2000/3733, K. 2000/3868; Y. 10. HD, 16.4.2002, E. 2002/2990, K. 2002/3361 (<http://www.kazanci.com>).